

خداوند می فرماید: «ما بیش از آنچه ظرفیت شما بود بر شما تکلیف نکردیم پس آنچه بر شما تکلیف کرده‌ایم با نظر به ظرفیت شما است»

شماره پرسش: ۵۰۳۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۴/۱۷ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

با سلام و عرض ادب خدمت استاد گرانقدر. سعی می شود سؤال خود را در عین سردرگمی برای خود، قابل فهم عرضه دارم، همچنین لازم به ذکر است دلیل پیدایش این اتفاق با توجه به دانسته های خود و کنکاش عقلی را میدانم (دعوت شیاطین و نفس اماره)، اما در ریز عمل خود دچار تردید گردیده ام. و اما اصل موضوع: چند صباحی است که لطف خداوند شامل حال این حقیر گردید و با انسانی مؤمن از طریقی خاص که جزو رحمت های واسعه خداوند بود آشنا شدم. با راهنمایی های آن بزرگوار به فایل سخرانی های شما بر اساس سیر مطالعاتی دسترسی پیدا کردم و حلاوت آگاهی از وجود نفس و فرق بین تن و جان (نفس) برای هدایتش به سوی هدف را چشیدم. اما هر گام که به سوی جانِ جانان (حضرت دوست) حرکت می کنم، فشار سنگین دعوت به گناهان بزرگتر، طاقتم را طاق میکند. اینکه می بایست در مقابل وسوسه ها (صبر) پیشه کرد را می دانیم، و اما می دانیم خداوند فرمودند: (لَا يَكْفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) وجود ذات مقدس خداوند بیشتر از وسع ما از ما نمی خواهند. پس تکلیف چیست؟ آیا هر جا که طاقتمان طاق شد از راه پر نور بندگی خارج شویم؟ یا، ظرف وجود خود را افزایش دهیم؟ یا ... استاد عزیز: سردرگمی ها فراوانند و سؤالات بیشمار، در آستانه ماه رمضان که نماد (صبر) است قرار داریم، امید است فرزند کوچکتان را به تفصیل راهنمایی و دعا بفرمایید تا از این سردرگمی نجات یابم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم. بنده سعی می کنم به رفقا دعا کنم. علامه طباطبایی «رحمت اله علیه» آیه ای را که به آن استناد کردید این طور معنا می کنند که: خداوند می فرماید: «ما بیش از آنچه ظرفیت شما بود بر شما تکلیف نکردیم پس آنچه بر شما تکلیف کرده‌ایم با نظر به ظرفیت شما است. موفق باشید.»